

адекватними педагогічними засобами - засобами організаційних форм, змісту та методів навчання, виховання та корекції розвитку розумово відсталої дитини.

Питання соціалізації дітей з інтелектуальними вадами розглядались здебільшого в широкому розумінні. Однак, в контексті їхньої індивідуалізації та інтеграції у спеціальній психолого-педагогічній науці соціалізація ще не була предметом спеціального дослідження, притому, що були виявлені певні особливості даної категорії дітей (їхня самосвідомість, самооцінка, рольова поведінка), які певною мірою торкаються представленої проблеми.

На сьогодні відсутні також системні, комплексні дослідження проблеми забезпечення соціалізації розумово відсталої дитини в спеціальному навчальному закладі, виходячи з психологічного змісту, суті кожного з її етапів, а також організаційно-методичні рекомендації щодо реалізації цього процесу, повноти його педагогічного забезпечення у допоміжній школі, оскільки робота в школах здійснюється переважно у напрямку підвищення ефективності адаптації дітей до змінних умов життєдіяльності (соціальної, трудової, соціально-психологічної), передбачено посилену роботу з їх трудової підготовки. Однак, цього недостатньо з точки зору становлення особистості дитини, враховуючи зовнішні (соціалізацію) і внутрішні (індивідуалізацію) детермінанти, оскільки повнота процесу соціалізації та досягнення її результатів можливі саме в процесі особистісного зростання дитини на основі забезпечення індивідуалізації та інтеграції, тобто коли вона здатна усвідомити і розпізнати в собі свої можливості, які варто розвивати, на які потрібно опиратися і максимально використовувати в подальшому своєму розвитку і професійному становленні в умовах соціального оточення, в тому числі шкільному.

Актуальність проблеми та недостатня її розробленість у теоретичному та практичному плані обумовлюють необхідність пошуку шляхів підвищення ефективності соціалізації дітей з особливими потребами в процесі їх навчання і виховання.

Література

1. Аксёнова Л.И. Социальная педагогика в специальном образовании / Л.И.Аксенова. – М.: Академия, 2001. – 192 с.
2. Кравченко Т.В. Соціалізація дітей шкільного віку у взаємодії сім'ї і школи: монографія / Інститут проблем виховання АПН України / Т.В.Кравченко. – К.: Фенікс, 2009. – 416 с.
3. Лавриченко Н.М. Педагогіка соціалізації: європейські обриси / Н.М.Лавриченко. – К.: Наук. думка, 2000. – 205 с.

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ТА ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В ОСВІТІ

Теловата Марія Теодозіївна

Національна академія статистики, обліку та аудиту
04107, вул. Підгірна, 1, м. Київ, Україна

Присвячено обґрунтуванню теоретичних аспектів компетентнісного підходу до професійної підготовки майбутніх фахівців, а також розглянуто поняття компетенція,

компетентність, професійна компетентність, як складові професійної діяльності фахівців економічної галузі.

Компетентнісний підхід визнаний одним із стрижневих напрямків оновлення освітніх стандартів вищої освіти (друге покоління), у визначенні цілей і змісту вищої професійної освіти не є новим, тим більш для української школи. Він не заперечує значення знань, він акцентує увагу на здатності використовувати отримані знання. Компетентнісний підхід передбачає переорієнтацію на студентоцентриний характер навчального процесу з обов'язковим використанням ECTS (якщо говорити про Європейський простір вищої освіти) як міри академічних успіхів студентів, а також модульних технологій. Педагогічна проблема формування професійної компетентності фахівців полягає в тому, щоб не тільки навчити їх виконувати свої фахові функції, а й прищепити їм системний підхід до аналізу проблемних ситуацій і вміння на основі цього аналізу приймати оптимальні рішення, які б враховували зміст і структуру їх діяльності.

Впровадження компетентнісного підходу в освіті, зокрема при наступності професійної підготовки майбутніх фахівців економічної галузі є, на нашу думку, невід'ємною складовою виховання компетентної людини та працівника, який вміє адекватно діяти у відповідних ситуаціях. Така позиція обумовлена тим, що сьогодні на перший план виходить не тільки те, що знає і вміє фахівець, але й те, як він здатний здійснювати свою роботу будучи обізнаним професіоналом, який має стратегію бачення.

Тому коли йдеться про компетентність фахівців (бухгалтерів, економістів, фінансистів, банкірів), до складу знань, умінь, навичок та здібностей їх застосувати повинні входити і здатності, що стосуються роботи з інноваційними та комп'ютерними технологіями, та сучасним програмним забезпеченням. Тому сьогодні для реалізації компетентнісного підходу необхідна опора на міжнародний досвід, з урахуванням необхідної адаптації до традицій і потреб України. Наше дослідження дало змогу уточнити основні поняття компетентнісного підходу при професійній підготовці майбутніх фахівців економічної галузі.

Так, поняття "компетенція" розглядається як загальна здібність і здатність майбутнього фахівця економічної галузі на основі його умінь і знань реалізувати себе в професійній діяльності; поняття "компетентність" - це комплексна характеристика особистості (майбутнього фахівця економічної галузі), яка включає результати теоретичних знань, умінь, практичних навичок та здатність виконувати професійну роль відповідно до визначених вимог з урахуванням реальної виробничої ситуації. З урахуванням комплексу теоретичних положень визначено поняття "професійної компетентності" як сукупності особистісних характеристик: ерудованість і знання облікової, економічної, фінансової, банківської нормативно-правової бази, володіння та впровадження своїх знань за допомогою комп'ютера та автоматизованих систем (бухгалтерів, економістів, фінансистів, банкірів), які потрібні для успішного виконання професійної діяльності.

Багато сучасних педагогів вважають, що одним із ефективних шляхів є компетентнісний підхід до модернізації освіти, в основі якого лежить формування в студентів самостійного погляду на шляхи та методи розв'язання проблем як у професійній сфері, так і у сфері повсякденного життя людини [1,с.171].

Проведені дослідження виявили, що на сучасному ринку праці потрібні люди з іншим, набагато ширшим аніж тільки пізнавальним набором якостей і можливостей, які по суті й визначають компетентність людини. Можна бути обізнаним, але абсолютно некомпетентним [2].

Література

1. Педагогіка професійної школи : збірка наук. праць / [редкол Ничкало Н. Г. (голова), Зязюн І. А., Щербак О. І. (заст. гол) та інші]. – К. : Науковий світ, 2002. – Випуск VII. – 280 с.
2. Пометун О. Формування громадянської компетентності : погляд з позиції сучасної педагогічної науки / Пометун О. // Вісник програм шкільних обмінів, 2005. – № 23. – С. 12-13.

МУЛЬТИМЕДИЙНЫЕ ОБУЧАЮЩИЕ СИСТЕМЫ КАК ФАКТОРЫ АКТИВИЗАЦИИ УЧЕБНО-ПОЗНАВАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТУДЕНТОВ

Тен Евгения Петровна

ст. преподаватель каф. Профессиональной педагогики и инженерной графики
РВУЗКИТТУ, г Симферополь

В статье рассматриваются результаты экспериментальной проверки эффективности использования мультимедийных технологий в преподавании курса «Профессиональная педагогика».

Ключевые слова: мультимедийные технологии, компьютерное обучение, эффективные технологии, обучение профессиональной педагогике.

Технологии Мультимедиа в системе образования - явление достаточно новое и до конца не изученное. До настоящего времени отдельные аспекты проблемы изучения и использования мультимедийных технологий в учебном процессе были отражены в работах: использование технологий Мультимедиа в процессе подготовки учителя - Косенко И.И., Смолянинова О.Г., Тумалев А.В.; создание мультимедийных средств учебного назначения - Белицын И.В., Касторнова В.А., Кравцов С.С., Манторова И.В., Лобач О.В., Осин А.В.; применение технологий

Мультимедиа в обучении - Анисимова Н.С., Браун Ю.С., Клемешева Н.В., Муравлев Д.П., Шампанер Г.М., Шлыкова О.В. Несмотря на бесспорную ценность проведенных в этих направлениях исследований, следует отметить, что они не в полной мере решают комплекс задач по созданию и применению мультимедийных обучающих систем. Наименее исследованными являются методические аспекты, учитывающие специфику преподавания «Профессиональной педагогики». На наш взгляд, именно в учете специфики их преподавания заложен существенный резерв повышения психолого-педагогического уровня мультимедийных обучающих систем, служащий повышению эффективности обучения.[1].

В настоящее время имеется ряд исследований (Великанова С.С., Зайнутдинова Л.Х., Лыскова В.Ю., Огородников Е.В., Павлова Л.В., Сташкевич И.Р., Сероусов И.Ю. и др.),